

Pieśń II, 14 (Eheu fugaces, Postume, Postume...)

HORACY

Pieśń II, 14 (Eheu fugaces, Postume, Postume...)

TŁUM. LUCJAN SIEMIENSKI

Hej! hej! pierzchliwe Postumie¹, Postumie,
Zbiegają lata; ni modlitwa nasza
Zmarszczków z oblicza odstraszyć nie umie;
Starości, ani śmierć nie odstrasza.

Starość

Niczym nie zmiękczysz Plutona² wyroków,
Choćbyś mu trzysta byków bił codziennie,
Jak raz Tytyja³ z Gerionem⁴ wziął w oków⁵
Czarnego Stygu⁶, tak trzyma niezmiennie.

Los

Śmierć, Los

A my, co ziemskie pożywamy⁷ płody,
Radzi nie radzi pójdziem kiedyś wszyscy
Przez jego czarne przewozić się wody,
Wielcy królowie, pacholkiwie niscy.

Próżno nas stracha⁸ Mars⁹ srodze wojenny,
I unikamy burz Adriatyku;
Próżno, gdy powiew pociąga jesienny,
Chronimy zdrowia od chorób bezliku.

W końcu przyjść musisz nad brzeg czarnej rzeki
Mknącej leniwo; patrzeć na tortury
Cór Danausa¹⁰ przeklętych na wieki,
I na Syzyfa¹¹ trud u stoku góry.

Śmierć, Los

¹*Postumius* — postać niezidentyfikowana przez historyków literatury, być może fikcyjna. [przypis edytorski]

²*Pluton* (mit. rzym.) — bóg świata umarłych, odpowiednik Hadesa w mit. gr. [przypis edytorski]

³*Tytios* (mit. gr.) — jeden z gigantów, syn Zeusa i Gai lub Elary; został strącony do Tartaru za próbę gwałtu na Leto, matce Apollina i Artemidy; w ramach kary sępy wydziobują mu wciąż odrastającą wątrobę. [przypis edytorski]

⁴*Gerion* (mit. gr.) — olbrzym o trzech głowach, trzech tułowiach i trzech parach kończyn; właściciel trzody wołów, zabity przez Heraklesa podczas wykonywania jednej z dwunastu prac. [przypis edytorski]

⁵*wziął w oków* (daw.) — zakął w kajdany. [przypis edytorski]

⁶*Styks* (mit. gr.) — rzeka w Hadesie, podziemnej krainie zmarłych. [przypis edytorski]

⁷*pożywamy* — dziś popr.: spożywamy. [przypis edytorski]

⁸*stracha* — dziś popr.: straszy. [przypis edytorski]

⁹*Mars* (mit. rzym.) — bóg wojny, odpowiednik Aresa w mit. gr. [przypis edytorski]

¹⁰*córy Danausa* (mit. gr.) — Danaos (Danaus) miał pięćdziesiąt córek, zwanych Danaidami; zostały one zmuszone do zawarcia związków małżeńskich, przez co w noc poślubną zabiły swoich mężów; za ten czyn zostały skazane na wieczną karę w Tartarze: ciągle próby doniesienia wody w dziurawych dzbanach. [przypis edytorski]

¹¹*Syzyf* (mit. gr.) — przebiegły założyciel i król Koryntu, który zdradził sekret Zeusa, a następnie podstępnie uwięził posłanego po niego Tanatosa (Śmierć), za co został skazany na pośmiertne męczarnie w Tartarze, najmroczniejszej części podziemnej krainy zmarłych: wtaczanie na górę kamienia, który zawsze stacza się na dół tuż przed osiągnięciem szczytu. [przypis edytorski]

Raz się oderwać trzeba — nie ma rady!
Od roli, domu, małżonki nadobnej;
A z drzew, którymiś umiał tve sady,
Za tobą pójdzie li¹² cyprys żalobny¹³.

Cekub¹⁴, chowany pod zamkiem tak długo,
Mądrzejszy dziedzic wypije, zmitręży¹⁵ —
I po podłodze łać się będzie strugą
Wino, co warte iść na stół do księży.

---

¹²li (daw.; książk.) — tylko; jedynie. [przypis edytorski]

¹³cyprys żalobny — cyprys to drzewo, które zostało poświęcone Plutonowi, ponieważ raz ścięte nie odrasta; symbolizuje grób, żalobę, niegdyś używane do wyrobu trumien; staroż. Grecy i Rzymianie wkładali gałązki cyprysu do grobów. [przypis edytorski]

¹⁴cekub — gatunek wina. [przypis edytorski]

¹⁵zmitrężyć — zmarnować. [przypis edytorski]

Wszystkie zasoby Wolnych Lektur możesz swobodnie wykorzystywać, publikować i rozpowszechniać pod warunkiem zachowania warunków licencji i zgodnie z *Zasadami wykorzystania Wolnych Lektur*.

Ten utwór jest w domenie publicznej.

Wszystkie materiały dodatkowe (przypisy, motywy literackie) są udostępnione na *Licencji Wolnej Sztuki 1.3*. Fundacja Wolne Lektury zastrzega sobie prawa do wydania krytycznego zgodnie z art. Art.99(2) Ustawy o prawach autorskich i prawach pokrewnych. Wykorzystując zasoby z Wolnych Lektur, należy pamiętać o zapisach licencji oraz zasadach, które spisaliśmy w *Zasadach wykorzystania Wolnych Lektur*. Zapoznaj się z nimi, zanim udostępnisz dalej nasze książki.

E-book można pobrać ze strony: <http://wolnelektury.pl/katalog/lektura/horacy-piesn-ii-14-tlum-siemienski>

Tekst opracowany na podstawie: Horacy, *Ody Horacyusza*, wyd. Karol Sechorz, druk W. L. Anczyc i Spółka, Kraków 1916.

Wydawca: Fundacja Nowoczesna Polska

Publikacja zrealizowana w ramach projektu Wolne Lektury (<http://wolnelektury.pl>) na podstawie tekstu pochodzącego z projektu Wikiźródła (<https://pl.wikisource.org/>).

Opracowanie redakcyjne i przypisy: Aleksandra Kopeć-Gryz, Paulina Choromańska, Wojciech Kotwica.

Wesprzyj Wolne Lektury!

Wolne Lektury to projekt fundacji Wolne Lektury – organizacji pożytku publicznego działającej na rzecz wolności korzystania z dóbr kultury.

Co roku do domeny publicznej przechodzi twórczość kolejnych autorów. Dzięki Twojemu wsparciu będziemy je mogli udostępnić wszystkim bezpłatnie.

Jak możesz pomóc?

Przekaż 1,5% podatku na rozwój Wolnych Lektur: Fundacja Wolne Lektury, KRS 0000070056.

Wspieraj Wolne Lektury i pomóż nam rozwijać bibliotekę.

Przekaż darowiznę na konto: [szczegóły na stronie Fundacji](#).